

Є ще багато систем для дистанційного контролю, і сучасні реалії вимагають особливого підходу до освіти, але, навіть, враховуючи усі широкі можливості дистанційного навчання, воно не замінить живого, особистого спілкування з учнями і якісного контролю.

Учні передають відповіді один одному, вміють використовувати Інтернет для відповідей на тести і завдання. Тобто – об'єктивно, контролювати виконання завдань дітьми дистанційно – це абсолютно нереальна задача. Навіть відео конференція не дає гарантії, що учень відповідає сам.

УДК 155.9

Кошева Ю. В., викладач вищої категорії

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

РОЗВИТОК У СТУДЕНТІВ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ІННОВАЦІЙНИХ МЕТОДИК

У сучасному світі система вищої освіти повинна створювати відповідні умови для підготовки компетентного фахівця, який буде орієнтований на постійний професійний розвиток та самовдосконалення. У подальшому дані вміння забезпечать високий рівень конкурентоспроможності випускника на ринку праці, продуктивність професійної діяльності, професійну мобільність, і у наслідку, самореалізацію та кар'єрне зростання. До того ж, відповідно до специфіки обраної професії важливим є не лише успішне оволодіння базою знань та вмінь, а й володіння максимально вираженими професійно необхідними якостями і практичними навичками. Це означає, що однією із задач, яка стоїть перед вищою освітою на сьогоднішній день є підготовка молодих фахівців до життя в інформаційному суспільстві, під час якої не обійтися без інноваційних методик викладання.

Мета нашого дослідження полягає в узагальненні характеристик освітніх інновацій, уточненні сутності та особливостей окремих інноваційних методів навчання студентів, а також аналізі мотивацій, які застосовуються під час викладання.

Варто відзначити, що викладачі вищих навчальних закладів не завжди розуміють повною мірою відмінність сучасного покоління студентів від попередніх поколінь молоді, що і справді є вагомим проблемою. Адже, інформаційне суспільство зазнало змін, розвиток сучасних інноваційних технологій поставив на ньому свій значний відбиток, що вимагає сучасного підходу до навчання. Суттєвий відрив цифрового покоління у застосуванні сучасних інструментів є справжнім викликом цифрового суспільства і процесу цифровізації освіти, так як його потрібно враховувати в організації освітнього процесу і у професійному розвитку викладачам. Це говорить про те, що для плідної роботи зі студентами потрібно використовувати методи мотивації та заохочення, аби викликати у них інтерес до матеріалу і не просто його

прослуховування, а й запам'ятовування. Задля цього і потрібно запроваджувати у навчальний процес інноваційні методики.

Щодо мотивації, то вона в психолого-педагогічних науках позначається як процес, в результаті якого певна діяльність набуває для індивіда відомий особистісний сенс, створюючи стійкість його інтересу до неї, а також перетворює зовні задані цілі діяльності у внутрішні потреби особистості [1, с. 16]. До того ж педагоги прагнуть нею управляти, в тому числі і при використанні комп'ютерних технологій в навчанні.

Більш того, педагогічні цілі завдяки мотивації набагато швидше перетворюються на цілі самих студентів. Тобто, через зміст навчальної діяльності у студентів розвивається певне ставлення до навчальної дисципліни і усвідомлення його ціннісної значущості для особистісного, в тому числі, інтелектуального розвитку.

Таким чином, мотивація навчальної діяльності вимагає: створення умов для розвитку мотивів, оволодіння студентом знань в майбутній діяльності, зацікавленість студента до досліджуваного ним матеріалу, підтримання прагнення у студентів до саморозвитку та самоосвіти, а також організації практичної та іншої навчальної діяльності [2, с. 22].

Слід зауважити, що процес мотивації у навчанні є безперервним, адже вивчення будь-якого навчального матеріалу закладає основу для викладання нового. Це говорить про те, що мотивація не повинна завершуватись, вона має зберігатися та підсилюватися для подальшого навчання.

А от, один із шляхів модернізації освітньої системи полягає в упровадженні до навчального процесу вищих навчальних закладів інноваційних педагогічних технологій та методів, які будуть формувати у студентів мотивацію до навчання.

Загалом, інновації є новими формами організації діяльності та управління, новими видами технологій, що охоплюють різноманітні сфери життєдіяльності людства [3, с. 6]. Більш того, інноваційну педагогічну технологію розглядають як особливу організацію діяльності та мислення, що спрямована на організацію нововведень в освітньому процесі, або ж як процес засвоєння, поширення та впровадження нового в освіті.

Слід зазначити, що проблема інноваційного розвитку освіти та освітніх технологій є досить актуальною, адже викликає широкий суспільний та науковий резонанс. Підвищення результативності освітнього процесу є найголовнішою характеристикою інноваційної діяльності вищого навчального закладу. При цьому, інтерактивні навчальні технології, на відміну від методик, не обираються для виконання певних навчальних завдань, а вже своєю структурою визначають кінцевий результат. До того ж інновації стають тим механізмом, який надає можливість здійснювати в усіх галузях діяльності процес випереджального розвитку та забезпечувати приєднання України до високотехнологічних держав світу.

Наприклад, за думкою Низовець О.А. у вищому навчальному закладі сучасне професійне навчання не можливе без застосування новітніх інтерактивних технологій, що суттєво полегшують процес засвоєння

професійно важливих вмінь та навичок, а також розкривають особистість занурюючи її в процес активної взаємодії [1, с. 33].

Таким чином, якщо викладач забезпечує систематичне використання сучасних інформаційних технологій у роботі зі студентами вищих навчальних закладів, він сприяє активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів та викладачів, появі стійкої зацікавленості навчання, формуванню потреби в самонавчанні, саморозвитку, а також умінню самовизначатися в навчальній діяльності. Більш того, таким чином, викладач допомагає студентам опанувати викладений навчальний матеріал в індивідуальному темпі, використовуючи при цьому самостійно зручні способи сприйняття інформації, яка викликає у них позитивні емоції та формує бажання до навчання.

У своїй практиці викладач повинен застосовувати наступні технології навчання, а саме: проблемне, диференційоване, контекстне навчання, інформаційні та ігрові технології, кредитно-модульну технологію, особистісно-орієнтовне навчання тощо. У пригоді також стануть комп'ютерні презентації, програм-тренажери, електронні словники, підручники та посібники, відео уроки, тематичні комп'ютерні ігри і так далі [3, с. 17].

Варто наголосити, що використання комп'ютерних технологій під час навчання дає змогу до формування у студентів позитивного ставлення до навчання, підтримує їх компетентність та впевненість у собі, стимулює тим самим внутрішню мотивацію, підвищує об'єктивність самооцінки і ефективність навчання в цілому.

Ще одним інтерактивним засобом під час навчального процесу є дискусія, у якій можна виділити основні фази, а саме: визначення теми та мети дискусії, збір інформації (уявлень, знань, суджень, нових ідей учасників дискусії) про проблему, яка обговорюється, упорядкування та загальна оцінка отриманої інформації, а також підведення результатів дискусії.

Тож підводячи підсумки слід зауважити, що інноваційна освітня діяльність та мотивація студентів є складним процесом, який вимагає умілого та конструктивного управління. Більш того, впровадження інноваційних педагогічних технологій суттєво впливає на зміну освітнього процесу, що у свою чергу, дозволяє вирішувати проблеми особистісно-орієнтованого та розвивального навчання, гуманізації, диференціації, а також формування індивідуальної освітньої перспективи.

Список літератури

1. Низовець О. А. Розвиток комунікативної компетентності в процесі професійної підготовки майбутніх психологів. Актуальні проблеми навчання та виховання людей з особливими потребами. К.: Університет «Україна». 2012. 246 с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології : навч. посіб. К.: Академвидав, 2004. 218 с.
3. Буга Н. Ю. Становлення наукової та інноваційної діяльності у вищих навчальних закладах. *Економіст*, 2006. Вип. 9. С. 160.